



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS  
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

**CAUZA BAZA DE TRANSPORT AUTO NR. 1 c. REPUBLICII  
MOLDOVA**

*(Cererea nr. 36438/08)*

HOTĂRÎRE

STRASBOURG

18 noiembrie 2014

*Această hotărîre este definitivă. Poate fi supusă unei revizuirii editoriale.*



**În cauza Baza de Transport Auto nr. 1 c. Republicii Moldova,**  
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită într-un  
Comitet compus din:

Dragoljub Popović, *președinte*,

Luis López Guerra,

Valeriu Grițco, *judcători*,

și Marialena Tsirlî, *grefier adjunct al Secției*,

Deliberînd la 21 octombrie 2014 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la aceeași dată:

## PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr. 36438/08) depusă la 25 iulie 2008 contra Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ("Convenția"), de către Baza de Transport Auto nr.1 ("întreprinderea reclamantă").

2. Întreprinderea reclamantă a fost reprezentată de către dl I. Balan, avocat ce își desfășoară activitatea în Chișinău. Guvernul Republicii Moldova ("Guvernul") a fost reprezentat de către Agentul său de la Ministerul Justiției, dl L. Apostol.

3. Întreprinderea reclamantă s-a plîns despre încălcarea dreptului său la un tribunal, garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, precum și dreptului de a dispune de bunurile sale, garantat de articolul 1 din Protocolul nr.1 ca urmare a neexecutării, într-un termen rezonabil, a unei hotărîri judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. De asemenea, întreprinderea reclamantă a susținut că nu a dispus de un recurs efectiv la nivel național, în sensul articolului 13 din Convenție, pentru a obține despăgubiri pentru executarea tardivă a hotărîrii.

4. La 6 ianuarie 2010, cererea a fost comunicată Guvernului.

## ÎN FAPT

### I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

5. Întreprinderea reclamantă este o întreprindere de arendă și își are sediul în Chișinău.

6. Întreprinderea reclamantă avea un litigiu cu privire la un teren care aparținea domeniului privat al municipiului Chișinău. Printr-o decizie definitivă din 26 decembrie 2006, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea

întreprinderii reclamante și a obligat Consiliul municipal Chișinău să-i vîndă terenul în litigiu.

7. La 11 mai 2010, Consiliul municipal Chișinău a executat hotărîrea judecătorească din 26 decembrie 2006.

8. Pe parcursul perioadei de neexecutare, întreprinderea reclamantă și executorul judecătoresc au solicitat de mai multe ori Consiliului municipal Chișinău să execute hotărîrea judecătorească din 26 decembrie 2006. La toate aceste demersuri, Consiliul municipal Chișinău a răspuns că în curînd va examina cauza.

## II. DREPTUL INTERN PERTINENT

9. Potrivit articolului 70 alineatul 1 din Codul de executare din 24 decembrie 2004, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el, iar în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. În conformitate cu articolul 70 alineatul 2 din același Cod, executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărîrii judecătorești; curgerea termenului de executare se suspendă pe durata suspendării sau amînării executării.

## ÎN DREPT

### I. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6§1 DIN CONVENȚIE ȘI A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1

10. Întreprinderea reclamantă s-a plîns că autoritățile statului au încălcat dreptul său de acces la un tribunal garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, precum și dreptul la respectarea bunurilor sale prevăzut de articolul 1 din Protocolul nr 1 ca urmare a tergiversării executării hotărîrii judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. Prevederile relevante invocate prevăd următoarele:

#### **Articolul 6 § 1**

« Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță (...), care va hotărî (...) asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...) »

#### **Articolul 1 din Protocolul nr. 1**

« Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale (...) »

### A. Cu privire la admisibilitate

11. Guvernul a susținut că întreprinderea reclamantă a acționat *mala fides*, deoarece aceasta nu a informat Curtea despre executarea hotărârii judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. Cu titlu subsidiar, Guvernul a susținut că perioada de neexecutare a fost rezonabilă.

12. Întreprinderea reclamantă nu a prezentat niciun comentariu cu privire la omisiunea sa de a informa Curtea despre executarea hotărârii judecătorești din 26 decembrie 2006.

13. Curtea reamintește că o cerere poate fi respinsă ca fiind abuzivă, în sensul articolului 35 § 3 din Convenție, în cazul în care aceasta a fost bazată pe fapte false (*Varbanov c. Bulgariei*, 5 octombrie 2000, § 36, Culegere de hotărâri și decizii 2000-X, *Popov c. Republicii Moldova (nr. 1)*, nr. 74153/01, § 48, 18 ianuarie 2005, *Kérétschachvili c. Georgiei* (dec.), nr. 5667/02, 2 mai 2006). O informație incompletă și, prin urmare, eronată poate fi, de asemenea, calificată ca un abuz al dreptului de recurs individual, în special atunci când vizează esența cauzei și reclamantul nu explică în mod adecvat omisiunea sa de a dezvălui informațiile relevante (*Poznanski și alții c. Germaniei* (dec.), nr. 25101/05, 3 iulie 2007).

14. În ceea ce privește prezenta cauză, Curtea notează că întreprinderea reclamantă ar fi trebuit să o informeze despre executarea hotărârii judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. Totuși, în pofida omisiunii de a respecta această obligație, Curtea consideră că, având în vedere circumstanțele cauzei, întreprinderea reclamantă nu a acționat contrar scopului dreptului la un recurs individual garantat de articolul 34 din Convenție.

15. Prin urmare, Curtea respinge argumentul Guvernului.

16. În plus, Curtea constată că cererea nu este în mod vădit nefondată în sensul articolului 35 § 3 litera a) din Convenție și nu este inadmisibilă din orice alte motive. Prin urmare, cererea trebuie declarată admisibilă.

### B. Cu privire la fond

17. Curtea notează că hotărârea judecătorească definitivă pronunțată în favoarea întreprinderii reclamante a rămas neexecutată timp de aproximativ treizeci și opt luni și că Guvernul nu a prezentat nicio justificare pentru această tergiversare. Curtea reiterează poziția sa exprimată în repetate rânduri în cauzele referitoare la omisiunea executării, potrivit căreia, imposibilitatea unui creditor de a obține executarea integrală și într-un timp rezonabil a unei hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea sa constituie o încălcare a "dreptului la un tribunal" garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, precum și a dreptului de a dispune de bunurile sale, garantat de articolul 1 din Protocolul nr 1 (*Prodan c. Republicii Moldova*, nr. 49806/99, §§ 56 și 62, CEDO 2004 III (extrase)).

18. În lumina circumstanțelor cauzei și argumentelor invocate de părți, Curtea consideră că nu există niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză. Prin urmare, Curtea constată că a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul nr 1, ca urmare a omisiunii autorităților de a executa, într-un termen rezonabil, hotărîrea judecătorească definitivă pronunțată în favoarea întreprinderii reclamante.

## II. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 13 DIN CONVENȚIE

19. Întreprinderea reclamantă s-a plîns de lipsa unui recurs efectiv la nivel național pentru a-și apăra dreptul la executarea în termen rezonabil, precum și dreptul de a dispune de bunurile sale. Întreprinderea reclamantă a invocat în acest sens articolul 13 din Convenție, care prevede :

« Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. »

20. Guvernul nu a comentat acest capăt de plîngere.

21. Curtea constată că această plîngere este legată de cele examinate *supra* și, prin urmare, trebuie declarată admisibilă.

22. În speță, Curtea a constatat că au fost încălcate drepturile întreprinderii reclamante garantate de articolul 6 § 1 din Convenție și articolul 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea paragraful 17 *supra*). Prin urmare, reclamanta a avut o plîngere justificabilă în sensul jurisprudenței Curții și, astfel, ar fi trebuit să dispună de un remediu care să corespundă criteriilor prevăzute la articolul 13. În această privință, Curtea notează că ea deja s-a pronunțat de mai multe ori asupra respectării articolului 13 din Convenție, în cauzele privind neexecutarea sau executarea tardivă a unei hotărîri judecătorești definitive (*Moisei c. Republicii Moldova*, nr. 14914/03, §§ 29 - 33, 19 decembrie 2006 și *Bourdov c. Rusiei (nr. 2)*, nr.33509/04, §§ 89-117, 15 ianuarie 2009).

23. Or, în prezenta cauză, este evident pentru Curte, că întreprinderea reclamantă nu a dispus de un recurs eficace pentru încălcarea drepturilor sale garantate de articolul 6 § 1 din Convenție și articolul 1 din Protocolul nr. 1. Prin urmare, a avut loc o încălcare a articolului 13 coroborat cu aceste prevederi.

## III. CU PRIVIRE LA APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

24. Articolul 41 din Convenție prevede următoarele:

« Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoloalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă. »

### **A. Prejudiciul**

25. Întreprinderea reclamantă a pretins suma de 33884 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material și 5000 pentru prejudiciul moral suferit.

26. Guvernul a contestat aceste cifre, considerându-le abuzive și nefondate.

27. Curtea nu a identificat nicio legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciu material pretins și respinge această pretenție. Cu toate acestea, Curtea consideră că este necesar să acorde întreprinderii reclamante suma de 1800 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

### **B. Costuri și cheltuieli**

28. De asemenea, întreprinderea reclamantă a solicitat suma de 800 EUR pentru costuri și cheltuieli suportate în fața Curții.

29. Guvernul a considerat că suma este excesivă în raport cu complexitatea cauzei.

30. Ținând cont de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabilă suma solicitată și o acordă în întregime întreprinderii reclamante.

### **C. Penalități**

31. Curtea consideră că este corespunzător ca penalitatea să fie calculată în dependență de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

**DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,**

1. *Declară* cererea admisibilă ;
2. *Hotărăște*, că a avut loc încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul nr.1;
3. *Hotărăște*, că a avut loc încălcarea articolului 13 din Convenție;

4. *Hotărăște*

a) că Statul pîrît trebuie să plătească întreprinderii reclamante, în termen de trei luni, următoarele sume, care vor fi convertite în valuta națională a Statului pîrît conform ratei aplicabile la data executării hotărîrii:

i) 1800 EUR (o mie opt sute euro), plus orice taxă care poate fi percepută cu titlu de impozit, pentru prejudiciul moral;

ii) 800 EUR (opt sute euro), plus orice taxă care poate fi percepută cu titlu impozit de la reclamantă, pentru costuri și cheltuieli;

b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărîrii, urmează să fie plătită o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întîrziere, plus trei procente;

5. *Respinge* restul pretențiilor cu privire la reparația echitabilă.

Redactată în limba franceză și notificată în scris la 18 noiembrie 2014 în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Marialena Tsirli  
Grefier adjunct

Dragoljub Popović  
Președinte